

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

Taierea capului Sfantului Ioan Botezatorul

Taierea capului Sfantului Ioan Botezatorul este praznuita pe 29 august. Este ultima mare sarbatoare din anul bisericesc, pentru ca pe 1 septembrie incepe un nou an. Ziua Taierii capului Sfantului Ioan Botezatorul este o zi de post. Ni se cere sa postim in aceasta zi, pe de o parte ca sa nu ne asemanam cu Irod, care din cauza ospatului fara masura, a cerut ca Salomeea sa-i danseze si drept rasplata i-a oferit capul Sfantului Ioan Botezatorul, iar pe de alta parte, ca sa ne asemanam cu viata infranata a lui Ioan. Taierea capului Sfantului Ioan Botezatorul este o sarbatoare cu semnificatie eshatologica, precum este si Schimbarea la Fata a Domnului si Adormirea Maicii Domnului. Prin Schimbarea la Fata ni se descopera chipul pe care il va avea omul unit cu Hristos - chip de slava, prin Adormirea Maicii Domnului se arata ca cel care L-a purtat pe Hristos se muta de la stricaciune la nestrucaciune, in vreme ce prin aceasta sarbatoare ni se reveleaza ca toti cei care nu au fost straini de pocainta vestita de Sfantul Ioan Botezatorul vor ajunge in rai.

PROGRAMUL LITURGIC

ÎN SAPTAMANA 28 AUGUST - 3 SEPTEMBRIE 2017

Luni 28 august:

Acatistul Sfântului Ioan Botezătorul 6.00 PM

Marți 29 august: **Tăierea capului Sf. Ioan Botezătorul**

Utenie și Sfânta Liturghie 8.30 AM

Sâmbătă 2 septembrie:

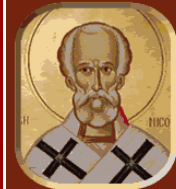
Utenie, Sfânta Liturghie și Parastas 8.30 AM

Duminică 3 septembrie:

Utenie și Sfânta Liturghie 8.30 AM

Preot Paroh: Marius Daniel Dumitrescu

917· 592· 2571 - mobil

THE ROMANIAN ORTHODOX METROPOLIA OF THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS

ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
Woodside, NY 11377

tel: (718)784-4453
cell: (917)592-2571

EVANGHELIA DIN DUMINICA A 12-A DUPA RUSALII

In vremea aceea a venit un tânăr la Iisus, îngenunchind înaintea Lui și zicându-I: Bunule Învățător, ce bine să fac ca să am viața veșnică? Iar El a zis: De ce-Mi zici bun? Nimeni nu este bun, decât numai Unul Dumnezeu. Iar dacă vrei să intri în viață, păzește poruncile. El I-a zis: Care? Să nu ucizi, să nu faci desfrânare, să nu furi, să nu mărturisești strâmb; cinstește pe tatăl tău și pe mama ta și să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși. Zis-a Lui tânărul: Toate acestea le-am păzit din copilăria mea. Ce-mi mai lipsește? Atunci Iisus i-a spus: Dacă voiești să fii desăvârșit, du-te, vinde averile tale, dă-le săracilor și vei avea comoară în cer; după aceea, vino și urmează-Mi. Însă, auzind cuvântul acesta, tânărul a plecat întristat, căci avea multe averi. Iar Iisus a zis ucenicilor Săi: Adevărat zic vouă că un bogat cu greu va intra în Împărăția cerurilor. Și iarăși zic vouă că mai lesne este să treacă o cămilă prin urechile acului, decât să intre un bogat în Împărăția lui Dumnezeu. Auzind, ucenicii s-au uimit foarte mult, zicând: Atunci, cine poate să se mântuiască? Dar Iisus, privind la ei, le-a zis: La oameni aceasta e cu neputință, la Dumnezeu însă toate sunt cu putință.

L-am închis pe Hristos în formalisme - batic, fuste lungi, șapte acatiste pe zi

Cum ne vindecăm de închipuiri? L-am închis pe Hristos în formalisme - batic, fuste lungi, șapte acatiste pe zi -, dar tinerii-și au vârsta și trăirile lor. Cum îi face Biserica să înțeleagă că au suflet pe care trebuie să și-l vindece? Un tineret sănătos sufletește înseamnă un neam sănătos.

De acord! Ce pot să zic, decât că sunt de acord?! Numai grijă mare la asta cu fustele! Astăzi am auzit o pildă foarte faină, dintr-o catedrală nu de la noi, ci din altă țară. Pe bune, din altă țară! A încercat să intre o domnișoară în biserică și își pusese un voal la partea aceasta de picioare. Și zice custodele: E prea scurt! Trage aia de fustă. Nu, e încă prea scurt! Mai trage un pic. Nu! E încă tot prea scurt. Și zice domnișoara: Părinte, iertați-mă, dacă mai trag mult în jos, se vede în sus! Trebuie să-i învățăm pe copii că n-au de tras de haine, ci trebuie să-și scoată din dulap hainele de care au nevoie. Clar! Nu trebuie să veniți la biserică în reverende, ca noi. Asta ar mai lipsi! Să-i vedem pe toți tinerii din parohie în reverendă și cu papion! Da? Deci nu la modul acesta. Dar vreau să vă spun că tinerii trebuie învățați să se îmbrace după evenimente.

Nu te duci la întâlnire cu mândra cu parul nespălat și, când ridici brațul, cade mândra cu tot tramvaiul, și la biserică vii dat cu gel pe păr, așa, zici că-i linge vaca dimineața. Iar doamnele, grijă mare! Părul vâlvoi flacăra caută. Iar la asta cu tinerii și sănătatea tinerilor, să va spun că-i altă treabă. La noi bătrânii sunt bolnavi la suflet. Tinerilor li se trage de la încăpățânarea maturilor din sfânra biserică. Da! Avem câteva mature, măture! De când mi s-a pus mie pata să vorbesc despre astfel de situații, în mintea mea automat vine-o poveste dintr-o duminică frumoasă la Brașov, care-a avut două capete: popa prostu și ucenicii lui la fel de tâmpiți. Am intrat în acea biserică și o domnișoară, frumos îmbrăcată, decent îmbrăcată, în negru, vizibil tristă, se duce către altar să ducă farfuriuța cu prescura, lumânarea și pomelnicul, prin care-l plătea pe preot măcar să se roage și să tacă din gură, nu să devină nesimțit. Asta vede la mâna fetei, când o întinde, un inel cu o pietricică acolo, știți, cam cum vădăștia din presă acum pietrele semiprețioase pe mitră și chiar cred că alea-s de miliarde de lei! Să le dea Dumnezeu banii de pe mitrele arhierilor noștri! Și la un moment dat, părintele obrăznicos rău - noi, preoții, avem o bătădărie care știu eu de unde ne vine, dar nu vreau să vorbim în seara aceasta despre ea -, începe: Nu ți-e rușine? Ce cauți cu inelul ăsta?, ca un cotcodac de ăsta bătut în cap. Așa a rămas până în zilele noastre! Deci din punctul meu de vedere, femeia era mai decentă decât veșmintele părintelui. Ce rău am fost

acum! Și fata zice: Știți, părinte - mi-a crăpat obrazul, am crezut că mor!

- , eu trebuia să mă cunun astăzi, dar prietenul meu a murit într-un accident acum două zile și am venit să vă rog să vă rugați pentru el. Inelul este inelul meu de logodnă cu el. Am vrut să zic: Măi, nesimțitule, măi nenorocitule, măi! N-am putut să zic nimic, că în ciuda gurii mele mari, mi-o tin din când în când. Si-am ieșit afară. Mi se făcuse rău! Mi-a fost rău de rușine! Am crezut că acolo mor! Ies afară la aer și apar doi tineri frumoși-frumoși. Frumos îmbrăcați! Sigur că fata, la vreo 16 ani, nu putea să aibă fusta să calci pe ea și încă zece să vină să i-o țină, ca mantiile unora, nu dăm nume. Asta venise în rochiță acolo, frumos. Băiatul, frumușel și el, îmbrăcat la patru ace. Se țineau de mână, că nu se puteau ține de picior în biserică. Măi, și apare ucenica părintelui, o de asta cu multe otite, cu vreo șase baticuri, cu mătura! Era duminică și era cu mătura în mână. Da ce căutați aici? Da nu vă e rușine? Imi pare rău că era chiar moldoveancă, dar sărim peste asta. Era în Brașov povestea. Da! nu ți rusăni? Și am zis: „Tanti, matale ce faci aici?” „Eu sunt femeie a bisericii!” „No, asta să faci! Să speli WC-ul, cel mult! Spală putina acum! Nu ti-i rușine? Ce treabă ai cu copiiiăștia?” „Ei, dumneata să nu te bagi!”

„Ba mă bag, cum să nu mă bag?!” Adică din când în când trebuie să avem grijă la gingășia copiilor de lângă noi. Tinerii sunt foarte fragili. Într-o noapte de înviere, când ciocneam în Oltenia oul cu ei și ziceam: Hristos a înviat! Adevărat a înviat!, îl aud pe unul dintre ei: Băi, as bea o bere, da'popa ăsta - adică eu - a închis toate bodegile de jur-împrejurul bisericii. Că le-am zis celor de acolo: Dacă nu închideți, nu învie Hristos! Clar, nu? Si a venit feciorul, a venit păcolo și când a ajuns în dreptul meu, eu, auzindu-l că vrea să bea bere, am băgat mâna în buzunar - știți că preoții au și buzunar în care se poate băga mâna, da? - și i-am zis: „Uite, ia niște bani să te duci cu băieții la o bere când se crapă de ziuă!” „Nu, părinte, știți că...” „Nu, măi! Te duci și bei o bere cu băieții!” „Bine, părinte, sărut mâna! Doamne ajută.” Era 3.30 dimineața, cred. La 8, apare un tip frumos îmbrăcat, la costum, cravată și se închină. Zic: „Nu luați anafură?” „Nu, părinte, am luat de dimineață, ca un porc. Acum am venit să iau ca un om.” A devenit după aceea ofițer în armata română și, să stiti, chiar cred că unul din ăsta e în stare să moară pentru țară. Trebuie să le arătăm copiilor că ni-s dragi și când ne cer o bere, că doar n-o să bea, săracii, când se văd între ei să povestească despre iubire, câte-o stacană de agheasmă mare, nu?

Pr. Constantin Necula